Καὶ ὡς ἐφ' ἡμῖν, οὕτως ἱκανά, τῆς δὲ περὶ
γραμματικῆς μεθόδου ἐκδόσεως τὸ δεύτερον.

Τέλος.

Τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν τῷ ἐν Τριάδι προσκυνουμένῳ, τῷ μό-
νον μόνῳ ἀναιτίῳ, τῷ ἀγεννήτῳ, λέγω πατρί, τῷ
μόνῳ μόνον, μόνως ἐξ αὐτοῦ μόνου τοῦ πατρὸς αἰτια-
τῷ, καὶ γεννητῷ υἱῷ, καὶ μόνῳ μόνον, μόνως ἐξ
αὐτοῦ μόνου τοῦ πατρὸς αἰτιατῷ, καὶ ἐκπορευτῷ πνεύ-
ματι τῷ ἁγίῳ, ταύτῃ τῇ τρισηλίῳ, τρισαυγεῖ,
καὶ τρισφεγγεῖ ἑνιαίᾳ θεότητι ἀπειράκις ἀπείρως
ὅλῃ ψυχῇ μίαν προσκύνησιν, δόξαν, καὶ κράτος φαμέν,
ὁμολογοῦμεν, κηρύττομεν· καὶ τῇ θεογεννήτρια, καὶ
θεομήτορι αὐτοῦ, τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ
πατρός, ὅτι ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου,
ἀσπόρως, καὶ ἀφράστως, τῇ ἀειπαρθένῳ
μητρὶ καὶ κεχαριτωμένῃ Μαρίᾳ,
νῦν καὶ εἰς ἀπεράντους
αἰῶνας, ἀμήν.

Ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ ἁγίου Ὑπατίου τῷ ἐν τῷ Κοστρο-
μᾷ ὄντι παρὰ τὸν ποταμὸν Βόλγα ἔτει ἀπὸ θεογονίας
͵αχιϛ ω φευρουαρίου κα΄.

͵αψιθ δεκεμβρίου α΄ ἐγράφη καὶ
ἐν τῇ μεγάλῃ Νοβογραδίᾳ.